

"ליהודים היתה אורה ושמחה, וששון ויקר. כן תהיה לנו!" [אסתר ח' 16]

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים ופורים שמח לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

פורים שמח, שבוע שמח ושבוע טוב!

"פורים שפיל בדכאו" [מאת סולי גנור]

[http://www.aish.com/hebPurim/PurimThemes/Purim_in_Dachau.asp]

=...רק מעטים מהם נותרו בחיים בסביבות מאי 1945. אחד מהם נודע בכינויו "רבי חיים". לא גילינו מעולם אם הוא היה באמת רב, אך הוא תמיד נטל את ידיו ואמר ברכה לפני האוכל. הוא ידע את התאריכים בלוח העברי וידע את כל התפילות בעל פה. הקאפו היהודי, בורגין, שמע עליו וניסה לסדר לו עבודות קלות. רוב האנשים מתו כשהוטל עליהם לשאת שקי מלט במשקל 50 ק"ג או לעבוד בעבודות פרך אחרות. הוא לא היה שורד יום אחד בעבודה כזו. הוא סיפר לי באחד הימים, שאם ישרוד, יתחתן ויביא לעולם לפחות תריסר ילדים. בערך באמצע מרס, קיבלנו יום חופש. זה היה יום ראשון. המחנה היה מכוסה שלג, אבל פה ושם נראו כבר סימני אביב. שמענו שמועות מעורפלות על חדירת האמריקאים לגרמניה ושבבי של תקווה נייעור בליבנו.

"המן לגרדום!"

לאחר ארוחת הבוקר, שכללה פרוסת לחם אחת עבשה, חתיכת מרגרינה זעירה ומים חומים שכונו "תחליף קפה", חזרנו לצריפים לישון עוד מעט. לפתע שמנו לב ש"רבי חיים" עומד בשלג וצועק: "המן לגרדום! המן לגרדום!" על ראשו היה כתר נייר חום שנעשה מִשֶּׁק מלט ועל גופו עטה שמיכה שעליה הדביק גזירי כוכבים מאותו שק עצמו.

קפאנו על עומדנו לפני המעמד המוזר ולא האמנו למראה עינינו. הוא רקד ריקוד מוזר בשלג ושר: "אני אחשוורוש, אחשוורוש, מלך הפרסים". ואז נעמד, התיישר, זקר את סנטרו כנגד השמיים והושיט את ידו לפנים בתנוחה קיסרית: "המן לגרדום! המן לגרדום! וכשאני אומר 'המן לגרדום' כולנו יודעים על איזה המן אנחנו מדברים!" היינו בטוחים שהוא יצא מדעתו, כפי שקרה לכה רבים מאתנו בזמנים איומים אלה. כחמישים מאיתנו עמדו פעורי פה אל מול הרבי, כשאמר: "יהודים, מה קורה לכם? היום פורים, בואו נעלה פורים שפיל [מחזה לפורים]!" ואז קלטתי, שפעם, בבית, לפני "מיליון שנה", בתקופה זו ממש, היו הילדים מתחפשים לכבוד פורים, משחקים ואוכלים אוזני המן. "הרבי" זכר את התאריך המדויק לפי לוח השנה העברי. אנחנו בקושי ידענו איזה יום היום. רבי חיים חילק את התפקידים בין הצופים: אסתר המלכה, מרדכי, ושתי והמן. היה לי הכבוד לקבל את תפקיד מרדכי ובסופו של דבר, כולנו רקדנו בשלג. כך העלינו "פורים שפיל" בדכאו.

משלוח מנות משמיים

הסיפור לא הסתיים כאן. "הרבי" הבטיח לנו שנקבל היום גם משלוח מנות, מה שנראה לנו בלתי סביר בעליל. אך בדרך נס, באותו יום אחר הצהריים, הגיעה משלחת של הצלב האדום הבינלאומי למחנה. זו היתה הפעם הראשונה, שהם טרחו לעשות משהו בעניינינו. בכל זאת, קיבלנו אותם בזרועות פתוחות, משום שהם הביאו לנו את ה"משלוח מנות" ש"הרבי" הבטיח. כל אחד מאתנו קיבל חבילה, שכללה: פחית חלב מרוכז וממותק, טבלת שוקולד קטנה, קופסה של קוביות סוכר וחפיסת סיגריות. היה זה בלתי אפשרי לתאר את שמחתנו! הנה אנו כאן, גוועים ברעב ולפתע פתאום, בפורים, אנו מקבלים מתנות משמיים! תחזית ה"רבי" התגשמה במלואה! ... וחודשיים לאחר מכן הובל המן/היטלר אל הגרדום.

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום א', י"ד ב תשס"ד (07 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים יאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978